

Φεστιβάλ Ιχθύων

Λονδίνο, 23 Φεβρουαρίου 2024

**«Εγκαταλείπω τον οίκο του Πατρός
και γυρίζοντας πίσω, σώζω»**

Derek Fraser

Καλησπέρα σας και καλώς ήρθατε σ' αυτή τη συνάντηση διαλογισμού που πραγματοποιείται υπό την επήρεια του ζωδίου των Ιχθύων. Βρισκόμαστε στη βιβλιοθήκη του Lucis Trust στο Λονδίνο και ως συνήθως η συνάντηση αυτή μεταδίδεται και μέσω διαδικτύου. Η ακριβής ώρα της πανσελήνου είναι αύριο στις 14.30 ώρα Ελλάδας, οπότε εργαζόμαστε με τις δυναμικές ενέργειες που φέρουν τις ιδιαίτερες ποιότητες των Ιχθύων κατά την προσέγγισή μας στην πνευματική Ιεραρχία. Κάθε μήνα εστιάζουμε στις ποιότητες του αστερισμού για τον συγκεκριμένο μήνα και εργαζόμαστε από κοινού ως όμιλος συμβάλλοντας στην εδραίωση των πνευματικών ιδιοτήτων στην ανθρωπινή συνείδηση. Η βασική ποιότητα του ζωδίου των Ιχθύων είναι αυτή της θυσίας της κατώτερης φύσης για την εκπλήρωση του σκοπού της ψυχής που υπηρετεί το γενικότερο καλό και είναι πάντα περιεκτική και όχι χωριστική.

Η ομιλία που προηγείται της προσέγγισης της πανσελήνου στο διαλογιστικό μας έργο απόψε, χρησιμεύει για να εστιάσει το νου στον βασικό τόνο για τον μαθητή –*Εγκαταλείπω τον οίκο του Πατρός και γυρίζοντας πίσω, σώζω*– και με τον στοχασμό μας σ' αυτή την σπερματική σκέψη να ενωθούμε ως όμιλος στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, μαζί με πολλά άλλα άτομα και ομάδες σε όλο τον κόσμο.

Μέσω διαλογισμού και στοχαστικής σκέψης αποκτάμε επίγνωση των κύκλων κατά την άμωτη και πλημμυρίδα των πνευματικών ενεργειών και ένας τέτοιος κύκλος συμπίπτει με τις φάσεις της σελήνης, φτάνοντας στο ανώτατο σημείο της κορυφωσής του την ώρα της πανσελήνου. Αυτή είναι μια εποχή, επομένως, κατά την οποία η διοχέτευση της ενέργειας μέσω του ομαδικού διαλογισμού μπορεί να είναι μοναδικά αποτελεσματική. Η πλήρως φωτισμένη σφαίρα της σελήνης υποδηλώνει μια ελεύθερη και ανεμπόδιστη ευθυγράμμιση μεταξύ του πλανήτη μας και του ήλιου, του ηλιακού κέντρου, της ενεργειακής πηγής όλης της ζωής στη Γη. Ως εκ τούτου, η ίδια η σελήνη δεν ασκεί καμία επίδραση στο έργο του διαλογισμού μας. Σε τέτοιες περιόδους βοηθούμε στην προσπάθειά μας να προσεγγίσουμε σταθερά τον Θεό, τον Δημιουργό, το κέντρο της ζωής και της νοημοσύνης. Ο εσωτερικός νόμος των κύκλων –ο νόμος που συμβολίζεται από την αύξηση της σελήνης σε πλήρη φωτεινότητα ακολουθούμενη από τη μείωσή της– εξασφαλίζει ότι μπορούμε να συνεργαζόμαστε συνειδητά με την εισροή πνευματικών ενεργειών.¹

Ας σταθούμε για λίγο σιωπηλοί και ας εκφέρουμε *Το Μάντραμ της Ενοποίησης*.

Οι υιοί των ανθρώπων είναι ένα και εγώ είμαι ένα με αυτούς.

Ζητώ να αγαπώ, όχι να μισώ.

Ζητώ να υπηρετώ και όχι να απαιτώ οφειλόμενη υπηρεσία.

Ζητώ να θεραπεύω, όχι να βλάπτω.

Είθε ο πόνος να φέρει την οφειλόμενη ανταμοιβή σε φως και αγάπη.

Είθε η ψυχή να ελέγχει την εξωτερική μορφή και τη ζωή και όλα τα γεγονότα και να φέρει στο φως την αγάπη που υπόκειται στα συμβάντα του χρόνου.

Ας έλθει το όραμα και η ενόραση.
Ας αποκαλυφθεί το μέλλον.
Ας εκδηλωθεί η εσωτερική ενότητα και ας παρέλθουν οι εξωτερικές διαιρέσεις.
Ας επικρατήσει η Αγάπη.
Όλοι οι άνθρωποι ας αγαπούν.

Από την άποψη της ψυχής, συνεπώς, για τον μαθητή που κινείται στον αντίστροφο τροχό του ζωδιακού, ο βασικός τόνος των Ιχθύων είναι, *Εγκαταλείπω τον οίκο του Πατρός και γυρίζοντας πίσω, σώζω*. Από την άποψη της προσωπικότητας είναι, *Προχώρησε μέσα στην ύλη*.

Οι Ιχθείς είναι ζώδιο του ύδατος, όπως και ο Καρκίνος και ο Σκορπιός, ενώ το αντίθετό τους ζώδιο είναι η Παρθένος, ένα ζώδιο της γης. Μια σημαντική ποιότητα των Ιχθύων αποτελεί η δυαδικότητα, η οποία παραπέμπει στο σύμβολο των δύο ιχθύων που αντιπροσωπεύουν τη δυαδικότητα του πνεύματος και της ύλης και τη δυαδικότητα της ψυχής και της τριπλής προσωπικότητας, το όργανο μέσω του οποίου φέρνουμε το πνευματικό στη γη. Το σύμβολο των δύο ψαριών απεικονίζεται σαν να συνδέεται με μια ταινία, μια ασημένια χορδή που τα ενώνει. Υπάρχει επίσης η ενδιαφέρουσα δυαδικότητα των δύο ψυχών, της ψυχής σε ενσάρκωση –που είναι αγκυροβολημένη στο κεφάλι και την καρδιά στο φυσικό σώμα– και της επισκιάζουσας ψυχής, του ανώτερου Εαυτού, του Ηλιακού Αγγέλου, της Χριστικής αρχής. Αυτές οι δύο ψυχές συνδέονται μεταξύ τους με ένα είδος διπλής δέσμευσης που καθιστά την ψυχή αιχμάλωτη της προσωπικότητας, η οποία δεν γνωρίζει καν την ύπαρξή της μέχρι να αφυπνιστεί με τους πρώτους ανεπαίσθητους τριγμούς της συνειδησης, οι οποίοι φτάνουν σε κορύφωση όταν ο μαθητής μετακινείται στον αντίστροφο τροχό του ζωδιακού κύκλου. Σηματοδοτεί μια περίοδο κατά την οποία η προσωπικότητα ευθυγραμμίζεται όλο και περισσότερο με την ψυχή. Η ανθρώπινη εμπειρία μετατοπίζεται από το σκοτάδι στο φως, από τα δεσμά στην απελευθέρωση από τις αισθήσεις, από την πλάνη, τη γοητεία και τη μάγια, τα οποία δεσμεύουν τον άνθρωπο στη γη, έως ότου ανακαλυφθεί ένας απελευθερωτικός παράγοντας. Μέσω της υπηρεσίας του διαλογισμού δημιουργείται συνειδητά ο παράγοντας της απελευθέρωσης, η ανταγκάρανα. Αυτή η γέφυρα ζωντανού φωτός που συνδέει τις ανώτερες και κατώτερες όψεις του νου είναι μια μετασηματιστική διαδικασία που οδηγεί στην αντικατάσταση των εγωιστικών επιθυμιών από πνευματικές αρχές. Ωστόσο, η απελευθέρωση από τα δεσμά δεν είναι μια ευθεία ανοδική πορεία, όπως ανεβαίνουμε μια σκάλα. Είναι περισσότερο ένα ταξίδι όπου υπάρχει άμπωτη και παλίρροια, εναλλαγή μεταξύ της αίσθησης του φωτός και του οράματος της βουνοκορφής και εμπειρίας της κοιλάδας, μέχρις ότου η σύνδεση της ψυχής εδραιωθεί σταθερά και αγκυροβολήσει στο φυσικό πεδίο.

Όλα αυτά ακούγονται αφηρημένα και θεωρητικά. Ωστόσο, η αφυπνιζόμενη ψυχική συνείδηση φανερώνει την πλέον εξέχουσα ποιότητα της ψυχής, που είναι η αίσθηση της ευθύνης. Η πνευματική ευθύνη αφορά την εμπιστοσύνη, την αλήθεια, την αξιοπιστία και την ηθική. Ασχολείται με το κοινό καλό και όχι με το προσωπικό συμφέρον. Σε αυτούς τους ταραγμένους καιρούς που ζούμε, μπορεί όλα να φαίνονται ζοφερά, όμως η αίσθηση της ευθύνης, για παράδειγμα, είναι ζωντανή και ακμαία στην εκπληκτική ποικιλία πρωτοβουλιών που υπηρετούν το γενικότερο καλό. Άτομα και ομάδες σε ολόκληρο τον πλανήτη συμμετέχουν σε ανιδιοτελείς και θυσιαστικές υπηρεσίες στις τοπικές κοινότητες και μέσω παγκόσμιων πρωτοβουλιών, όπως η επίλυση συγκρούσεων, η ειρήνευση, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η προστασία της γης, οι πρωτοβουλίες που αφορούν τα θρησκευτικά πιστεύω, η κοινή χρήση των παγκόσμιων πόρων και η διεθνής συνεργασία.

Η εξελικτική διαδρομή του ανθρώπου, σύμφωνα με τις διδασκαλίες της Προαιώνιας Σοφίας, περνάει μέσα από πολλές ενσαρκώσεις, καθώς η Ψυχή, ο Στοχαστής, ο Ενυπάρχον Θεός, προσλαμβάνει έναν φορέα γήινης έκφρασης. «Οι κρυμμένες δυνάμεις της ψυχής [αρχικά] είναι

αρνητικές και οι δυνάμεις της μορφής είναι θετικές και αρχίζουν να βρίσκουν όλο και πιο ισχυρή έκφραση».² Έτσι, μας λέγεται ότι οι «φυσικές πνευματικές τάσεις του ανθρώπου παρεμποδίζονται» και οι δυνάμεις της προσωπικότητας είναι πιο ορατές, ιδιαίτερα η συναισθηματική ή αστρική φύση. Ο Θιβετανός αναφέρεται στην παραβολή του Ιωνά και του κήτους στο βιβλίο *Εσωτερική Αστρολογία*, όπου πραγματεύεται το στάδιο της επίγνωσης των Ιχθύων και την αφύπνιση της Χριστικής συνείδησης. Ο Ιωνάς αντιπροσωπεύει τον κρυμμένο δεσμότη Χριστό και το κήτος συμβολίζει τα δεσμά της ενσάρκωσης και την προσωπικότητα. Κατ' αυτό τον τρόπο, το Κήτος του Ιωνά αποτελεί ένα σύμβολο της εξελικτικής διαδικασίας και του κύκλου μέσα από τον οποίο διέρχεται η ψυχή.

Επιστρέφοντας στον βασικό τόνο για τους Ιχθείς, το ζώδιο του Παγκόσμιου Σωτήρα, πώς λοιπόν σώζει η Ανθρωπότητα, αφού εγκατέλειψε τον οίκο του Πατρός; Θα πρέπει, επομένως, η ανθρωπότητα να καταφέρει να απελευθερωθεί από τα δεσμά της μορφής και μέσω της ψυχικής επίγνωσης «να απολυτρώσει την ύλη και να ανυψώσει τις ζωές που την εμψυχώνουν». Αυτός, όπως μας λένε, είναι ο υποκειμενικός σκοπός του ανθρώπινου βασιλείου «...που χαρακτηρίζεται από τη γνώση, την αγάπη και τη θέληση και εμψυχώνεται από αδιάκοπη αφοσίωση»³ και οδηγεί στην απελευθέρωση του εννοικούντος πνεύματος από το άδραγμα της μορφής και στην ανύψωσή του σε ένα ανώτερο επίπεδο συνείδησης. Έτσι, οι άνθρωποι που γεννιούνται σε αυτό το ζώδιο συχνά υπηρετούν τη φυλή σε κάποιο επίπεδο συνείδησης.

Ο Νόμος της Υπηρεσίας αποτελεί μια επιστημονική μέθοδο απελευθέρωσης και περιγράφεται ως ο «νόμος που θα κυβερνά το μέλλον»⁴ και τότε ο άνθρωπος απελευθερώνεται από το άδραγμα της υλικής μορφής και αποκτά την αληθινή πνευματική ελευθερία της χαράς, της αγάπης της υπηρεσίας και της θυσίας, καθώς το άτομο δεν καταλαμβάνει πλέον το κέντρο του δικού του σύμπαντος αλλά είναι πραγματικά ένας παγκόσμιος πολίτης που αναλαμβάνει ευθύνες όχι μόνο απέναντι στην ανθρωπότητα αλλά και απέναντι σε όλα τα βασίλεια της φύσης, καθώς και στο πνευματικό βασίλειο. Η συμμόρφωση με αυτόν τον Νόμο είναι η απόφαση της ψυχικά εμποτισμένης προσωπικότητας.

Οι διδασκαλίες της Προαιώνιας Σοφίας είναι εσωτερικές, καθότι πραγματεύονται το βαθύτερο πνευματικό νόημα που υπάρχει πίσω από κάθε αντικειμενική μορφή και γεγονός, σε αντίθεση με αυτό που φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Οι διδασκαλίες, αν και αφηρημένες, θα πρέπει να ζωντανέψουν μέσω της νοήμονος διάνοιας και της στοργικής καρδιάς και να εφαρμοστούν στην καθημερινή ζωή. Τότε θα καταστούν οι ορθές σχέσεις σε όλα τα επίπεδα μια πραγματική προοπτική. Λαμβάνοντας αυτό υπόψη, μπορούμε να φανταστούμε ότι η ανθρωπότητα –το τέταρτο βασίλειο– έχει να διαδραματίσει έναν κρίσιμο ρόλο στην εξελικτική διαδικασία και αυτό επιβεβαιώνεται από ένα πολύ ενδιαφέρον απόσπασμα στο βιβλίο *Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας*:

Θα σας υπενθυμίσω την αποκρυφιστική δήλωση πως κάθε ζωντανό ον ή εκδηλωμένη ζωή – από τον πλανητικό Λόγο μέχρι το πιο μικροσκοπικό άτομο– ήταν, είναι, ή θα είναι άνθρωπος. Αυτό αναφέρεται στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον κάθε εκδηλωμένης ζωής. Συνεπώς το γεγονός της ανθρωπότητας, και εκείνου που εκπροσωπεί η ανθρωπότητα, είναι πιθανώς η πρωταρχική και κύρια όψη του θείου σκοπού. Σταματήστε και σκεφτείτε αυτή τη δήλωση. Είναι συνεπώς το πρώτο σαφές γεγονός που δείχνει το μέτρο και το μέγεθος ενός ανθρώπινου όντος... Οτιδήποτε υπανθρώπινο κινείται αργά προς μια οριστική ανθρώπινη εμπειρία· διέρχεται επίσης από τη φάση της ανθρώπινης προσπάθειας και της επακόλουθης εμπειρίας, ή αλλιώς κινείται έξω από αυτή τη φάση του περιορισμού και –μέσα από τη μύηση– σχηματοποιεί την ανθρώπινη φύση σε κατάσταση θειότητας (για να χρησιμοποιήσω μια τελείως ανεπαρκή φράση).⁵

Έτσι, από μια αποκρυφιστική άποψη, το Ανθρώπινο στάδιο αποτελεί το κλειδί για την εξελικτική διαδικασία και ως εκ τούτου η δήλωση στο βιβλίο *Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας*, ότι:

Ο βασικός τόνος του Κυρίου του Κόσμου είναι η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ, γιατί είναι η βάση, ο στόχος και η ουσιαστική εσώτερη δομή κάθε ύπαρξης. Η ανθρωπότητα καθαυτή είναι το κλειδί κάθε εξελικτικής διαδικασίας και κάθε ορθής κατανόησης του θείου Σχεδίου που εκφράζει σε χρόνο και χώρο το θείο Σκοπό. Γιατί ΑΥΤΟΣ διάλεξε να είναι έτσι, δεν το ξέρουμε· αλλά είναι ένα σημείο που πρέπει να το δεχτούμε και να το θυμόμαστε σε κάθε μελέτη της Επιστήμης της Εντύπωσης, επειδή είναι ο παράγοντας που καθιστά εφικτή τη σχέση και την επαφή και είναι επίσης η πηγή κάθε κατανόησης. Αυτά είναι πολύ δύσκολα πράγματα, αδελφοί μου, για να τα εκφράσω και να επεκταθώ σ' αυτά, και μόνο η διεισδυτική ενόραση μπορεί να κάνει τα ζητήματα αυτά διαυγέστερα στη διρασμένη και δραστήρια νοημοσύνη σας.⁶

Η «διεισδυτική ενόραση» είναι εκείνη η ποιότητα που όταν αναπτύσσεται φέρει «στη φύση της μια ταύτιση με όλα τα όντα» και μια απώλεια της αίσθησης της χωριστικότητας. Πρόκειται ουσιαστικά για την αρχή της παγκοσμιοτητας και καταδεικνύεται σε γενικευμένες διακηρύξεις και νόμους, όπως η Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα που εξαγγέλθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1948. Λέγεται ότι «η ΟΔΔΑ είναι ευρέως αναγνωρισμένο ότι ενέπνευσε και άνοιξε τον δρόμο για να υιοθετηθούν περισσότερες από εβδομήντα συμφωνίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που εφαρμόζονται σήμερα σε μόνιμη βάση σε παγκόσμιο και περιφερειακό επίπεδο». <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>

Νωρίτερα, σε σχέση με τον βασικό τόνο του Κυρίου του Κόσμου, έγινε αναφορά στην επιστήμη της εντύπωσης, τουτέστιν εντυπώσεων και ιδεών από τον κόσμο των ψυχών μέσω του φωτισμένου και δεκτικού ανθρώπινου νου. Αυτό ήταν ασφαλώς σε πλήρη λειτουργία μετά τον παγκόσμιο πόλεμο με τη διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όταν οι διάνοιες ήταν ανοιχτές σε ανώτερες δυνατότητες μετά τη φρίκη του παγκόσμιου πολέμου στις δύο φάσεις του.

Η υλοποίηση των εννοητικών ιδεών που εντυπώνονται στις ανθρώπινες διάνοιες είναι, όπως γνωρίζουμε, εξαιρετικά δύσκολη και σήμερα οι πόλεμοι και οι συγκρούσεις συνεχίζουν να μαίνονται σε ολόκληρο τον πλανήτη. Αυτό φέρνει στο νου τους μεγαλύτερους ζωδιακούς κύκλους – των Ιχθύων που ξεκίνησε πριν από περίπου 2000 χρόνια και την μετάβαση στον Υδροχόο. Αυτή η μετάβαση, στα πρώτα της στάδια, διακρίνεται από την απερχόμενη επιρροή της έκτης ακτίνας που μειώνεται, αν και εξακολουθεί να είναι ισχυρή από την άποψη του φανατισμού, και έρχεται σε σύγκρουση με την εισερχόμενη έβδομη ακτίνα που επικεντρώνεται στο ομαδικό έργο και στην αποκατάσταση της τάξης από το χάος. Επιπλέον, έχουμε την επιρροή της τέταρτης ακτίνας και την αρχή της διαμάχης, όπως αναλύεται στο βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*.⁷

Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της Ανθρωπότητας στον θείο σχεδιασμό, είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί το έργο του ενδιαμέσου ομίλου που μεσολαβεί μεταξύ του ανθρώπινου και του πνευματικού βασιλείου· του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου, που αποτελείται από νοήμονες και ευαίσθητες ψυχές οι οποίες, μέσω της καρδιάς και της διάνοιας, ενεργούν ως διαμεσολαβητές πνευματικών αρχών και ενεργειών για να σώσουν και να αναζωογονήσουν τα κατώτερα βασίλεια της φύσης. Μια τέτοια η σωτηρία μπορεί να καταστεί πραγματικότητα όταν αρχίσουν οι πνευματικές αρχές να καθορίζουν τις σχέσεις στο ανθρώπινο βασίλειο και όταν γίνει αυτό, οι σχέσεις με τα κατώτερα βασίλεια θα μετασηματιστούν και υπάρχουν ήδη σημάδια ότι αυτό συμβαίνει.

Έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι υπάρχουν «αιτήματα» που διατυπώνονται από την ανθρωπότητα προς τον νέο όμιλο των παγκόσμιων εξυπηρετητών – ένα αίτημα είναι «μια επίμονη και επιτακτική απαίτηση, που υποβάλλεται ως δικαίωμα». Υπάρχουν πέντε αιτήματα που απαριθμούνται στο βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μνήμες* και το τελευταίο από αυτά είναι το εξής:

*«Να μοχθεί στους Ιχθείς, φωτιζόμενος από τον Ταύρο και να ανταποκρίνεται... στην Υδροχοϊκή ώθηση που έρχεται από την Ιεραρχία».*⁸

Η αποστολή του νέου ομίλου είναι να προετοιμάσει το δρόμο για τις ενέργειες της νέας εποχής και να συμβάλει, εμπνεόμενος από την θεία εντύπωση, στην ανοικοδόμηση «του νέου ουριανού κόσμου». Οι εσωτερικές ομάδες παίζουν το ρόλο τους σε αυτή την απαιτητική αποστολή, καθώς στέκονται με δύναμη και πίστη στην καρδιά του νέου ομίλου. Ο νέος όμιλος έχει μια ευρεία ποικιλομορφία και δραστηριοποιείται σε κάθε δημιουργική εργασία που ανυψώνει το ανθρώπινο πνεύμα. Εργάζονται τόσο σε εσωτερικό όσο και σε εξωτερικό επίπεδο και μπορεί να μην έχουν καμία αποκρυφιστική γνώση ή πίστη στην ψυχή ή σε όποιο όνομα αποδίδεται σε αυτήν, ωστόσο, με τις σκέψεις και τις πράξεις τους εμπνέουν και κρατούν το όραμα μιας πιο πνευματικής ζωής μπροστά σε σκεπτόμενους ανθρώπους. Μεταδίδουν φως και αγάπη και συνεισφέρουν στην δόμηση ενός κόσμου θεμελιωμένου σε πνευματικές αρχές.

Καθώς προετοιμαζόμαστε για τη νέα εποχή, ας θυμηθούμε τα λόγια του Κρίσνα στην Μπαγκαβάντ Γκίτα:

Όταν υπάρχει μαρασμός του νόμου και άνοδος της ανομίας σε κάθε πλευρά, τότε εκδηλώνομαι.

Για τη σωτηρία των δικαίων και τον όλεθρο εκείνων που πράττουν το κακό, για τη σταθερή εδραίωση του Νόμου γεννιέμαι από εποχή σε εποχή.

Η ΜΠΑΓΚΑΒΑΝΤ ΓΚΙΤΑ

*Βιβλίο IV, Σούτρα 7, 8.*⁹

Η ανθρωπότητα πρέπει να προετοιμάσει το έδαφος για αυτή την εκδήλωση εκφράζοντας την αίσθηση της ευθύνης σε όλες τις σχέσεις. Όταν οι διάνοιες και οι καρδιές είναι ανοιχτές στην έμπνευση, θα διαμορφωθεί το πεδίο για μια ενωρατική κατανόηση που θα υψωθεί πάνω από τα διαχωριστικά τείχη που σηκώνει ο κατώτερος εαυτός. Τότε η τερατόμορφη Λερναία Ύδρα που δημιουργήθηκε από την κατώτερη φύση της ανθρωπότητας θα φονευτεί εκ των άνω και όχι με τη χρήση βάνανου βίας και η ανθρωπότητα θα ανυψωθεί από το σκοτάδι στο φως και από το αληθινό στο πραγματικό.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ-Διαλογισμός κατά την Πανσέληνο
2. *Εσωτερική Αστρολογία*, σ. 123
3. *Αυτόθι*, σ.117
4. *Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τόμ. 1*, σ. 551
5. *Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας*, σ. 126
6. *Αυτόθι*, σσ. 126-7
7. *Οι Ακτίνες και οι Μνήμες*, σ. 621
8. *Αυτόθι*, σ. 233.
9. *Η Επανεμφάνιση του Χριστού – Τονική Σκέψη*